

F.C.I.-Standard č. 353/10.04.2006/GB

URUGUAJSKÝ CIMARRON (CIMARRÓN URUGUAYO)

ZEMĚ PŮVODU: Uruguay

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 21.02.2006

VYUŽITÍ: výborný ovčák, lovecký pes na velkou zvěř a hlídač.

KLASIFIKACE F.C.I.: Skupina 2 pinčové a knírači, molossoidní plemena, švýcarští salašníčtí psi
Sekce 2.1 molossové dogovitého typu
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÉ HISTORICKÉ SHRUTÍ: původ uruguajského cimarróna je nejistý. Je jistě potomkem psů přivezených španělskými a portugalskými dobyteli. Tito psi, ponechaní sami sobě, se mezi sebou křížili. Přírodní výběr zajistil, že přežili jen zdravější, silnější a chytřejší jedinci. Tak se zrodil cimarrón.

Tehdejší obyvatelé docenili hodnotu těchto psů, domestikovali je a postupně je začali používat jako strážce svých pozemků a ovčácké psy při své každodenní práci s dobytkem.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- kohoutková výška : délka těla = 10 : 11
- kohoutková výška je rovna výšce v zádi
- tlama je jen lehce kratší než mozkovna (měřená od týlního hrbolku ke stopu)
- výška v lokti je stejná jako vzdálenost od lokte ke kohoutku

CELKOVÝ VZHLED: uruguajský cimarrón je středně velký pes molossoidního typu, silný, kompaktní, s dobrou kostrou, dobře osvalený a pohyblivý.

CHOVÁNÍ/POVAHA: vyrovnaný, inteligentní a velmi odvážný.

HLAVA:

LEBEČNÍ ČÁST:

Lebka: šířka je větší než délka. Týlní hrbolek lehce vyznačený.

Stop: střední.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: široký, černý.

Tlama: mohutná. Středně široká, jen lehce kratší než mozkovna.

Pysky: horní pysk zakrývá spodní pysk, ale není visící.

Čelisti/Zuby: čelisti silné a mohutné. Zuby silné, uložené v linii, úplný chrup. Nůžkový skus, tj. horní řezáky těsně překrývají spodní řezáky a jsou uloženy kolmo k čelistem.

Líce: dobře vyvinuté, nikoliv vypuklé.

Oči: středně velké, mandlového tvaru, se zvědavým výrazem. Jakýkoliv odstín hnědé, v souladu s barvou srsti, čím tmavší, tím lépe. Oční víčka těsně přiléhají k bulvám a jsou úplně pigmentovaná.

Uši: středně velké, středně vysoko nasazené, trojúhelníkové, klopené, ale ne blízko lící. Mohou být kupírované, kulatého tvaru jako uši pumpy, nikdy více než polovinu jejich délky (kromě zemí, kde je kupírování zakázáno zákonem).

KRK: silný, dobře osvalený, ne příliš dlouhý.

TRUP:

Hřbetní linie: výška v kohoutku je stejná jako výška v zádi. Hřbetní linie je rovná nebo lehce sedlovitě prohnutá.

Kohoutek: dobře vyznačený.

Bedra: krátká, silná, lehce klenutá.

Záď: dobré délky, široká, spadající pod úhlem 30° k horizontále.

Hrudník: hluboký, dosahující nejméně k loktům. Široký a dobře vyvinutý. Hrudní koš dobře klenutý, ale ne sudovitý. Předhrudí dobře vyznačené.

OCAS: silný, středně vysoko nasazený. Dosahuje k hleznu. V klidu nesen nízko, v pohybu horizontálně nebo lehce vzhůru.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: při pohledu zepředu rovné a paralelní.

Ramenní lopatka: dobře uložená.

Nadloktí: stejné délky jako ramenní lopatka.

Loket: nevytočený ven ani nevytočený dovnitř.

Předloktí: rovné, se silnou kostrou.

Nadprstí: při pohledu ze strany lehce šikmé.

Přední tlapy: oválného tvaru, kompaktní, se silnými polštářky.

PÁNEVNÍ KONČETINY: dobře osvalené a mohutné, při pohledu zezadu rovné a paralelní.

Stehna: dobře vyvinutá.

Kolena: dobře zaúhlená.

Nadprstí: pevné, středně dlouhé.

Zadní tlapy: kočičí tlapy, silné polštářky.

POHYB: bez námahy, s dobrým předkrokem vpředu i dobrým posunem vzadu. V pohybu, při pohledu zepředu i zezadu jsou končetiny paralelní, při zvýšení rychlosti se tlapy sbíhají, až vytvářejí jedinou linii stopy (single-tracking).

KŮŽE: silná a pružná.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krátká, hladká, přiléhající k tělu, s podsadou. Dlouhá srst je vylučujícím znakem.

BARVA: žíhaná nebo všechny odstíny plavé, s maskou nebo bez masky. Plaví jedinci mohou mít černé stínování. Bílé znaky jsou povoleny na následujících místech: spodní čelist, spodní část krku, předhrudí, břicho a spodní část končetin.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: Psi: 58 - 61 cm (2 cm tolerance).

Feny: 55 - 58 cm (2 cm tolerance).

Hmotnost: Psi: 38 - 45 kg.

Feny: 33 – 40 kg.

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na zdraví a plnohodnotný život psa.

- pysky příliš visící v koutcích.
- přehnaný lalok.
- příliš vystupující líce.
- chybějící více než 2 PM1.

ZÁVAŽNÉ VADY:

- bílé znaky s výjimkou těch, které jsou uvedeny ve standardu.
- jasné odchylky od důležitých poměrů.
- absence pohlavního dimorfismu.
- výška pod nebo nad uvedené limity (vč. tolerance).

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- agresivita nebo přílišná plachost.
- dlouhá srst.
- jiná barva než uvedená ve standardu.
- předkus.
- podkus.
- zjevný nedostatek typu.

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.